Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36543
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

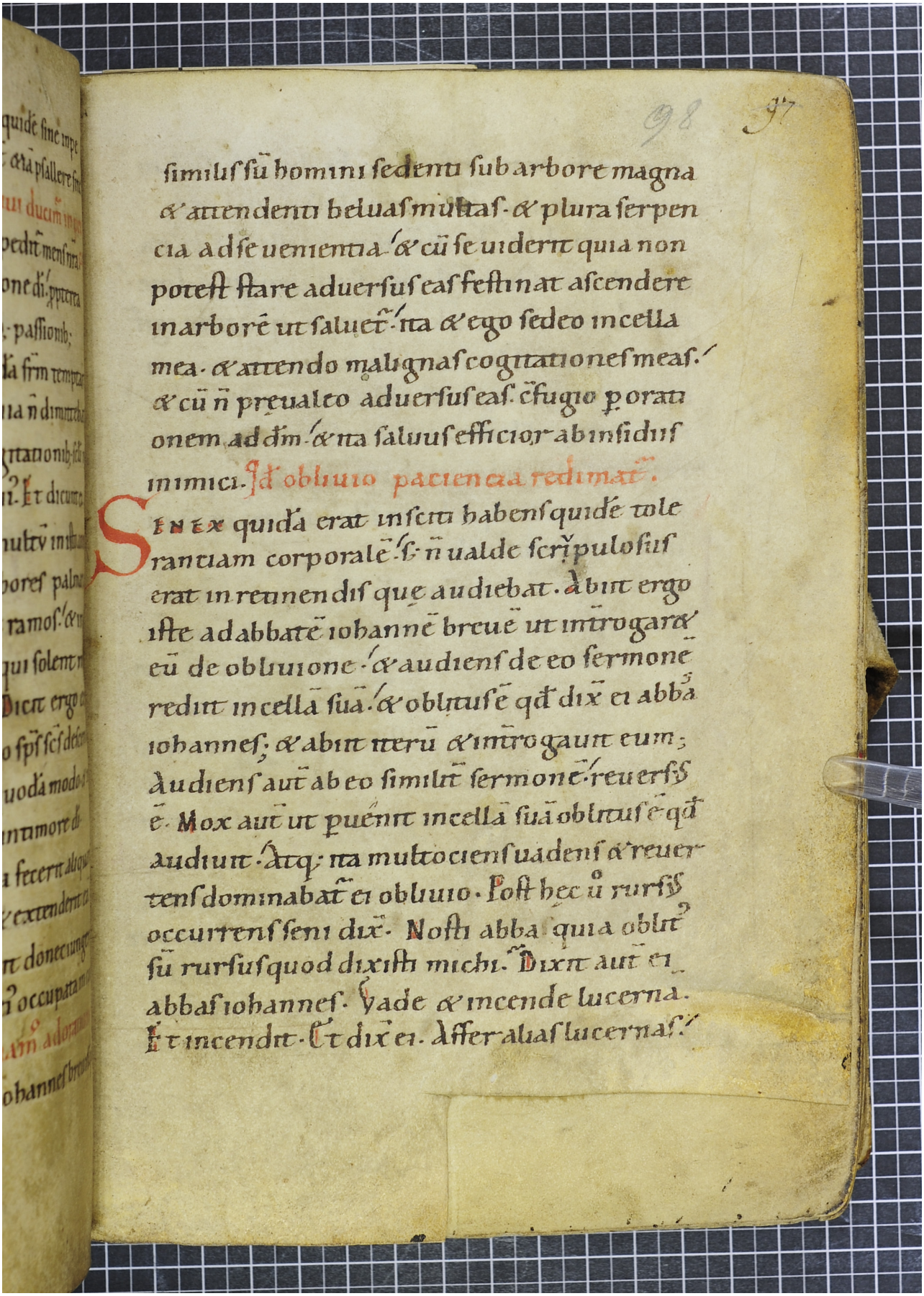

98 97

similis sū homini sedenti sub arbore magna
& attendenti beluas multas. & plura serpen
cia ad se uenientia. & cū se uiderit quia non
potest stare aduersus eas festinat ascendere
in arborē ut saluet̄. ita & ego sedeo in cella
mea. & attendo malignas cogitationes meas.
& cū n̄ preualeo aduersus eas. cōfugio p̄ orati
onem ad dm. & ita saluus efficior ab insidiis
inimici. Qd obliuio patientia redimat̄.

Senex quidā erat inscius habens quidē tole
rantiam corporalē. s. n̄ ualde scrīpulosus
erat in reuinendis quē audiebat. abiit ergo
iste ad abbatē iohannē breuē ut interrogaret
eū de obliuione. & audiens de eo sermone
redit in cellā suā. & obliuisē qd dixerat ei abba
iohannes; & abiit iterū & interrogauit eum;
audiens aut ab eo similit̄ sermonē. reuersus
ē. Mox aut ut puenit in cellā suā obliuisē qd
audiuit. atq; ita multo ciens suadens & reuer
tens dominabat̄ ei obliuio. Post hec ū rursus
occurrens seni dixit̄. Nosti abba quia oblit̄
sū rursus quod dixisti michi. Dixit aut ei
abbas iohannes. Vade & incende lucerna.
Et incendit. Et dixit ei. Affer alias lucernas.